

Sygn. akt II K 433/15

2 Ds. 533/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26.10.2016r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant: Małgorzata Łasecka

przy udziale Prokuratura Rejonowego w Lubaniu: Andrzeja Nestorowicza

po rozpoznaniu w dniach 18.02.2016 r., 08.06.2016r. , 19.09.2016r.,19.10.2016r.

sprawy karnej

przeciwko

B. W. (1), s. H. i A. z d. B.,

ur. (...) w W.

oskarżonemu o to, że :

w dniu 22 maja 2014 roku w P. województwa (...), będąc przedstawicielem firmy (...), działając z góry powziętym zamiarem swoim zachowaniem poprzez udzielenie rady w celu uzyskania oświadczenia o dochodach, ułatwił popełnienie przestępstwa J. S. (1), która poprzez podrobienie podpisów J. B. (1) na umowie nr (...) zawartej z (...) w W. o kredyt przeznaczony na zakup w systemie ratalnych towarów od przedsiębiorstwa (...) sp. K. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. B. (1) uzyskując towar od formy (...) na podstawie zawartych umów nr (...) w postaci zestawu naczyń i naczynia szybkowarowego nr (...) w postaci patelni małej z pokrywką i ocieplacz Łędzwiowy, nr (...) w postaci lasagnery tris, ocieplacza łędzwiowego i pojemników próżniowych, nr (...) w postaci naczynia owalnego gęsiorka z wkładem o łącznej wartości 9094 złotych działając na szkodę J. B. (1)

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. ustala, iż oskarżony B. W. (1) w dniu 22 maja 2014 roku w P., województwa (...), będąc przedstawicielem handlowym firmy (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci prowizji, doprowadził (...) Bank S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.094 zł, w ten sposób, iż zawarł cztery umowy kupna sprzedaży, pomiędzy firmą (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., a J. S. (1) o nr: (...), (...), (...), (...), a następnie sporządził umowę o kredyt nr (...), na zakup towaru pomiędzy (...) Bank S.A. z/s w W., a J. B. (1), kredytującą zakup towaru od firmy (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., wpisując jego dane osobowe wbrew jego woli i umożliwiając złożenie podpisu, jako kredytobiorca (...), J. S. (1), wiedząc o tym, iż ta nie posiada stałego źródła dochodu, co stanowiło przeszkodę do zawarcia takiej umowy z wyżej wymienioną, czym dopuścił się przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego B. W. (1) na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 73 § 1kk w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego B. W. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby,

V. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz (...) Bank S.A. z/s w W. kwotę 8604,38 zł (osiem tysięcy sześćset cztery złote 38/100) tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w całości, płatne po uprawomocnieniu się wyroku

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego B. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

J. S. (1) zamieszkuje w P., przy ul. (...). W dniu 21 maja 2014 roku wspólnie ze swoim znajomym, J. B. (1), zamieszkałym w (...), udała się do M. na pokaz akcesoriów kuchennych – garnków firmy (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W.. Po pokazie wyraziła chęć nabycia prezentowanych przedmiotów, w związku z czym pozostawiła przedstawicielowi firmy swoje dane kontaktowe. Następnego dnia, tj. 22 maja 2014 roku do jej miejsca zamieszkania przyjechał B. W. (1) reprezentujący firmę (...), jako przedstawiciel handlowy, w celu zawarcia umowy na zakup wybranych produktów. Był on w towarzystwie bliżej nieustalonego mężczyzny. W trakcie rozmowy J. S. (1) poinformowała, B. W. (1), iż nie posiada stałego źródła dochodu, a utrzymuje się z uzyskiwanych na dzieci świadczeń alimentacyjnych i rodzinno-pielęgniacyjnych, w łącznej kwocie 1350 złotych. B. W. (1), oświadczył, iż nie jest to przeszkodą w zawarciu umowy, wystarczy wskazać dane osoby uzyskującej dochód, na którą sporządzona zostanie umowa. J. S. (1) skontaktowała się telefonicznie z J. B. (1), te jednak nie wyraził zgody na zawarcie umowy w jego imieniu. Mimo to podała ona B. W. (1) dane J. B. (1) w postaci imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania. Mimo, iż J. S. (1), nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego pełnomocnictwo do reprezentowania J. B. (1) i zawierania umów w jego imieniu, B. W. (1) sporządził 4 umowy sprzedaży pomiędzy firmą (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., a J. S. (1) o nr (...), (...), (...) i (...), a następnie sporządził umowę o kredyt nr (...) na zakup towaru pomiędzy (...) Bank S.A. z/s w W., a J. B. (1), kredytującą zakup towarów od firmy (...) na łączną kwotę 9.094 złotych. Tak sporządzone umowy przekazał do podpisania J. S. (1), akceptując złożenie przez nią podpisu na umowie o kredyt jako (...). B. W. (1) uzupełnił też pozostałe rubryki z danymi J. B. (1) niezbędnymi dla zawarcia umowy o kredyt.

Dowód: zeznania świadka J. B. k. 35 oraz 3-5 z akta sprawy II K 349/15;

zeznania świadka J. S. k. 35-36;

wyjaśnienia oskarżonego B. W. k. 34 oraz 109-

110 z akta sprawy II K 349/15 ;

umowy kupna sprzedaży nr (...), (...), (...) i

(...) k. 58-61 akta sprawy II K 349/15;

pokwitowanie odbioru towaru z firmy (...) k. 57a akta sprawy

II K 349/15 ;

umowa o kredyt nr (...) z (...) Bank S.A. k. 7 akta

sprawy II K 349/15;

opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego i dokumentów k. 47-61.

W wyniku zawartej transakcji J. S. (1) otrzymała towar w postaci zestawu naczyń i naczynia szybkowarowego (umowa (...)), patelni małej z pokrywką i ocieplacza lędźwiowego (umowa (...)), lasagnery tris, ocieplacza lędźwiowego wraz pojemnikami próżniowymi (umowa (...)) oraz gąsiorka z wkładem (umowa (...)). (...) przesłał odpis zawartej umowy wraz z harmonogramem spłat J. S. (1). Na tej podstawie J. S. (1) dokonała trzech wpłat w dniu 26.04.2014 roku w kwocie 189,62 złotych, w dniu 25.07.2014 roku w kwocie 200 złotych oraz w dniu 29.08.2014 roku w kwocie 100 złotych, a następnie zaprzestała dalszych spłat rat kredytu. W dniu 25.09.2014 roku (...) przesłał do J. B. (1) wezwanie do zapłaty w związku z zaległościami w spłacie zaciągniętego kredytu. J. B. (1) o powyższych okolicznościach powiadomił organy ścigania. W związku z zawarciem umowy o kredyt sporządzonej przez B. W. (1), a podpisanej przez J. S. (1), A. Bank poniósł szkodę w łącznej kwocie 8604,38 złotych.

B. W. (1) był uprzednio skazany za czyn z art. 177 § 1 kk.

Dowód: zeznania świadka J. B. k. 35 oraz 3-5 z akta sprawy II K 349/15;

zeznania świadka J. S. k. 35-36;

wyjaśnienia oskarżonego B. W. k. 34 oraz 109-

110 z akta sprawy II K 349/15 ;

umowy kupna sprzedaży nr (...), (...), (...) i

(...) k. 58-61 akta sprawy II K 349/15;

pokwitowanie odbioru towaru z firmy (...) k. 57a akta sprawy

II K 349/15 ;

umowa o kredyt nr (...) z (...) Bank S.A. k. 7 akta

sprawy II K 349/15;

pismo (...) z dnia 05.08.2016 k. 82;

pismo (...) z dnia 03.10.2016 wraz z historią rachunku

bankowego k. 92-127;

karta karna k. 36-37.

Oskarżony B. W. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, oświadczając jednocześnie, iż z uwagi dużą ilość zawieranych umów nie pamięta okoliczności związanych ze sporządzeniem niniejszej umowy. Odmówił nadto składania dalszych wyjaśnień.

Przesłuchany w charakterze świadka J. B. (1) zaprzeczył nie tylko temu, iż zawarł umowę z (...), ale również temu, iż wyraził zgodę na zawarcie jej, w jego imieniu przez J. S. (1). Okoliczności podrobienia podpisu na umowie nie tylko potwierdza biegły z zakresu badań pisma ręcznego i dokumentów, ale i sama J. S. (1), która nakreśliła przedmiotowy podpis. Zdaniem Sądu zeznania J. B. (1) są obiektywne i stanowią wiarygodne źródło dowodowe. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania jego prawdziwości w tym zakresie.

Rozpoznając niniejszą sprawę, nie sposób, nie odnieść się do zeznań J. S. (1), prawomocnie już skazanej za czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Przesłuchana w charakterze świadka złożyła obszernie zeznania, w których, co istotne wskazała na rolę jaką odegrał B. W. (1), przy sporządzaniu umowy na zakup towarów w systemie

ratalnym. Podkreślić należy, iż oskarżonemu była znana sytuacja materialna świadka, wiedział on, iż nie osiąga ona żadnego dochodu, poza przyznanymi na dzieci świadczeniami alimentacyjnymi i rodzinno-opiekuńczymi. Mimo to i mimo ciężącego na nim obowiązku staranności przy zawieraniu umów, jako przedstawiciel handlowy, sugerując wcześniej zawarcie umowy na inną osobę posiadającą stały dochód, wpisał dane J. B. (1) do umowy kredytowej z (...), a następnie umożliwił podpisanie umowy osobie nie uprawnionej - J. S. (1), która w jego obecności podpisała się imieniem i nazwiskiem (...). Nie żądał od niej okazania jakiegokolwiek pełnomocnictwa do reprezentowania J. brody i zawierania w jego imieniu umów. Warty podkreślenia jest również fakt, iż to w domu J. S. (1) doszło do zawarcia umów z firmą (...) oraz (...). Wówczas to bowiem ustalono essentialia negotii zawartych umów, określono rodzaj zakupionego towaru, cenę, sposób zapłaty i wydania rzeczy. Nie może być zatem mowy, o tym, iż oskarżony był zwolniony od obowiązku dochowania wszelkiej staranności i przy ich zawieraniu.

Przedstawione przez nią okoliczności zawarcia umów z firmą (...) oraz (...), zasługują na uwzględnienie. W żaden sposób przeprowadzone postępowania dowodowe, nie wykazało odmiennej wersji zdarzenia niż ta którą zaprezentowała świadek. Oskarżony w tym zakresie, zgodnie z przysługującym mu uprawnieniem pozostał bierny. Brak zatem było podstaw do konfrontowania odmiennych wersji zaistniałego zdarzenia.

Zdaniem Sądu, zeznania J. S. (1) korelują z zebraniem materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami J. B. (1), opinią biegłego z zakresu badań pisma ręcznego i dokumentów, umów na zakup towaru i umowy o kredyt, tworząc dokładny obraz zaistniałego zdarzenia. Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które podważałby wiarygodność zeznań J. S. (1).

W świetle powyższego Sąd ustalił, iż oskarżony B. W. (1) w dniu 22.05.2014 roku w P., województwa (...), będąc przedstawicielem handlowym firmy (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci prowizji, doprowadził (...) Bank S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.094 złotych, w ten sposób, iż zawarł cztery umowy kupna sprzedaży, pomiędzy firmą (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., a J. S. (1) o nr (...), (...), (...) i (...), a następnie sporządził umowę o kredyt nr (...) na zakup towaru pomiędzy (...) Bank S.A. z/s w W., a J. B. (1), kredytującą zakup towarów od firmy (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z/s w W., wpisując jego dane osobowe wbrew jego woli i umożliwiając złożenie podpisu, jako kredytobiorca (...), J. S. (1), wiedząc o tym, iż ta nie posiada stałego źródła dochodu, co stanowiło przeszkodę do zawarcia takiej umowy z wyżej wymienioną, czym dopuścił się przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W ocenie Sądu okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. B. W. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Bezsprzecznie oskarżony sporządzając umowę kredytową na nazwisko J. B. (1), wbrew jego wiedzy i woli jej zawarcia, umyślnie wprowadził w błąd pokrzywdzonego, co do możliwości spłaty zaciągniętego kredytu. Wskazać należy, iż B. W. (1) miał świadomość, iż osoba wpisana w umowie jako kredytobiorca nie jest tą osobą, z którą zawierał umowę, albowiem J. S. (1) nie uzyskalaby kredytu na zakup towaru, gdyż w omawianym okresie była osobą nieposiadającą stałego zatrudnienia i źródła dochodu. Nie miała również żadnej możliwości jego spłaty. Tym samym wypełniając druk umowy na nazwisko osoby trzeciej i umożliwiając J. S. (1) podpisanie się imieniem i nazwiskiem (...), wprowadził w błąd pokrzywdzonego, co do możliwości spłaty udzielanego mu kredytu, czym doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.094 złotych. Podkreślić, również należy, iż sprawca działał w trym przypadku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, albowiem jego wynagrodzenie, jako przedstawiciela handlowego uzależnione jest od ilości zawieranych umów oraz kwoty, na jaką opiewają, za co otrzymuje stosowna prowizję.

Wymierzając B. W. (1) na podstawie art. 286 § 1kk w zw. z art. 11 § 3 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego, jego uprzednia karalność, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się w braku poszanowania cudzej własności w celu osiągnięcia łatwego źródła dochodu, brak skruchy oraz rozmiar wyrządzonej i nienaprawionej szkody.

W ocenie Sądu, wobec sprawcy zachodzi pozytywna prognoza jego przyszłego zachowania, albowiem przedmiotowy czyn miał charakter incydentalny, tym samym dolegliwość przedmiotowej kary powstrzyma go w przyszłości od podobnego zachowania i powrotu na drogę przestępstwa. Mając to na uwadze Sąd, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata.

Dla wzmocnienia dolegliwości i uzmysłowienia sprawcy konieczności przestrzegania porządku prawnego i groźących konsekwencji w przypadku niestosowania się do obowiązujących norm prawnych, Sąd na podstawie art. 73 § 1 kk oddał skazanego od dozór kuratora sądowego, zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Stosownie do art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A. z/s w W. kwotę 8.604,38 złotych, tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w całości. Bezspornie, gdyby nie lekceważąca postawa oskarżonego wobec ciężącego na nim obowiązku dochowania zwykłej staranności przy zawieraniu umów handlowych i sporządzaniu dokumentów kredytowych, nie doszłoby do powstania szkody po stronie pokrzywdzonego.

Tak wymierzona kara jest w ocenie Sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i czynić będzie zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości. Jednocześnie jej dolegliwość uzmysłowi sprawcy niedopuszczalność i nieopłacalność podobnego zachowania w przyszłości.

Sąd zasądził od oskarżonego na podstawie art. 627 kpk, na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania, uznając, iż brak jest podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty, uznając, iż jej poniesienie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.